

Lieta C-746/22

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2022. gada 6. decembris

Iesniedzējtiesa:

Fővárosi Törvényszék (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2022. gada 18. novembris

Prasītāja:

Slovenské Energetické Strojárne A.S.

Atbildētāja:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Valsts
nodokļu un muitas administrācijas Sūdzību nodaļa, Ungārija)

Pamatlietas priekšmets

Administratīvais process tiesā nodokļu jomā.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Pirmkārt, jānosaka, vai valsts tiesiskais regulējums – kas nepieļauj to, ka, vērtējot pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksas pieteikumus, pārsūdzības posmā pieteikuma iesniedzējs norāda jaunus faktus un atsaucas uz jauniem pierādījumiem, par kuriem zināja pirms pirmā līmeņa lēmuma pieņemšanas, bet kurus neiesniedza, lai gan nodokļu iestāde tos bija pieprasījusi, vai uz kuriem neatsaucās, – rada materiāltiesisku ierobežojumu, kas pārsniedz prasības, kuras ir noteiktas attiecībā uz pārsūdzībām Padomes Direktīvas 2008/9/EK 23. panta 2. punktā.

Otrkārt, jānosaka, vai Padomes Direktīvas 2008/9/EK 20. panta 2. punktā norādītajam viena mēneša termiņam ir prekluzīva termiņa raksturs, un

apstiprinošas atbildes gadījumā – vai tas atbilst attiecīgajiem Savienības principiem un noteikumiem.

Treškārt, jānosaka, vai Padomes Direktīvas 2008/9/EK 23. panta 1. punktam atbilst valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru nodokļu iestāde izbeidz procedūru gadījumā, ja nodokļa maksātājs, kas iesniedz pieteikumu, neatbild uz nodokļu iestādes pieprasījumu, un arī neizpilda trūkumu novēršanas pienākumu, bet bez tā izpildes nav iespējams izvērtēt pieteikumu.

Juridiskais pamats: LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai Padomes Direktīvas 2008/9/EK, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (turpmāk tekstā – “Direktīva 2008/9”), 23. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka šajā direktīvā noteiktajām prasībām attiecībā uz pārsūdzībām atbilst valsts tiesiskais regulējums – konkrētāk, *az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény* (Likums Nr. CLI par nodokļu administrāciju; turpmāk tekstā – “Likums par nodokļu administrāciju”) 124. panta 3. punkts – kas nepieļauj to, ka, vērtējot pievienotās vērtības nodokļa atmaksas pieteikumus saskaņā ar Padomes Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk tekstā – “PVN Direktīva”), pārsūdzības posmā norāda jaunus faktus vai atsaucas uz jauniem pierādījumiem, par kuriem pieteikuma iesniedzējs zināja pirms pirmā līmeņa lēmuma pieņemšanas, bet kurus neiesniedza, lai gan nodokļu iestāde to bija pieprasījusi, vai uz kuriem neatsaucās, tādējādi radot materiāltiesisku ierobežojumu, kas pārsniedz Direktīvā 2008/9 noteiktās formālās un termiņu prasības?
2. Vai apstiprinoša atbilde uz pirmo jautājumu nozīmētu, ka Direktīvas 2008/9 20. panta 2. punktā paredzētais viena mēneša termiņš ir uzskatāms par prekluzīvu termiņu? Vai tas atbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – “Harta”) 47. pantā paredzētajam tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un tiesību uz lietas taisnīgu izskatīšanu postulātam, kā arī PVN Direktīvas 167., 169., 170. pantam un 171. panta 1. punktam un Eiropas Savienības Tiesas iedibinātajiem nodokļu neitralitātes, efektivitātes un samērīguma pamatprincipiem?
3. Vai Direktīvas 2008/9 23. panta 1. punkta noteikumi par atmaksas pieteikuma noraidīšanu pilnībā vai daļēji ir interpretējami tādējādi, ka tiem atbilst valsts tiesiskais regulējums – konkrētāk, Likuma par nodokļu administrāciju 49. panta 1. punkta b) apakšpunkts – saskaņā ar kuru nodokļu iestāde izbeidz procedūru gadījumā, ja nodokļa maksātājs, kas iesniedzis pieteikumu, neatbild uz nodokļu iestādes pieprasījumu un arī neizpilda

trūkumu novēršanas pienākumu, bet bez tā nav iespējams izvērtēt pieteikumu un procedūra netiek turpināta *ex officio*?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

- Eiropas Savienības Pamattiesību Harta (OV 2012, C 326, 391. lpp.) (Harta): 47. pants
- Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.; labojumi – OV 2007, L 335, 60. lpp.) (PVN Direktīva): 167., 169., 170. pants un 171. panta 1. punkts
- Padomes Direktīva 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (OV 2008, L 44, 23. lpp.) (Direktīva 2008/9): 1. pants; 20. panta 1. un 2. punkts; 21. pants; 23. panta 1. un 2. punkts; 26. pants un 29. panta 1. un 2. punkts
- Tiesas judikatūra: tostarp spriedumi, 1984. gada 10. aprīlis, *von Colson* un *Kamann*, 14/83, EU:C:1984:153, un, 2019. gada 2. maijs, *Sea Chefs Cruise Services*, C-133/18, EU:C:2019:354

Atbilstošās valsts tiesību normas

- *Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény* (2007. gada Likums Nr. CXXVII par pievienotās vērtības nodokli; turpmāk tekstā – “PVN likums”): 251/C. panta 2. punkts; 251/E. panta 1. un 2. punkts; 251/F. panta 1.–4. punkts; 251/G. panta 1. un 2. punkts; 251/H. panta 1. un 2. punkts un 251/I. panta 1. un 4. punkts
- *Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény* (2017. gada Likums Nr. CLI par nodokļu administrāciju) (Likums par nodokļu administrāciju): 9. pants; 49. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 124. pants
- *A közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény* (2017. gada Likums Nr. I par administratīvo procesu tiesā; turpmāk tekstā – “Likums par administratīvo procesu tiesā”): 78. panta 4. punkts

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Prasītāja ir saskaņā ar Slovākijas tiesību aktiem dibināta komercsabiedrība, kas darbojas enerģētikas nozarē, kuras ietvaros ražo apkures iekārtas un tirgo gan šīs iekārtas, gan šo iekārtu detaļas, veicot arī inženiertehniskās darbības saistībā ar

spēkstacijām. No 2020. gada jūnija prasītāja sāka veikt uzstādīšanas un montāžas darbus Ungārijā, pamatojoties uz līgumu, kas noslēgts ar komercsabiedrību *Budapesti Erőmű Zrt.* Šajā nolūkā tā iegādājās dažādas preces un pakalpojumus Ungārijā. Šajā ziņā ar 2021. gada 18. februāra vēstuli prasītāja kā citā Savienības dalībvalstī, konkrētāk, Slovākijā, reģistrēts nodokļa maksātājs saskaņā ar PVN likuma 244. pantu, pamatojoties uz 19 rēķiniem, lūdza atmaksāt 37 013 654 forintus (*HUF*) kā PVN, kas samaksāts par preču un pakalpojumu iegādi Ungārijā laikposmā no 2020. gada 1. janvāra līdz 31. decembrim.

- 2 Ar 2021. gada 22. februāra administratīvo aktu *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága* (Valsts nodokļu un muitas administrācijas galvenā lielo nodokļu maksātāju pārvalde, Ungārija; turpmāk tekstā – “pirmā līmeņa nodokļu iestāde”), uzskatot, ka nevar pieņemt pamatotu lēmumu, pamatojoties uz tās rīcībā esošajiem datiem, lūdza pieteikuma iesniedzējai iesniegt datus saskaņā ar PVN likuma 251/F. panta 1. punktu. Konkrētāk, tā pieprasīja prasītājai mēneša laikā kopš administratīvā akta paziņošanas brīža iesniegt gan rēķinus, gan līgumus un pasūtījumus, kas bija rēķinu pamatā un kas nebija pievienoti sākotnējam pieteikumam, bet kas bija nepieciešami tā izvērtēšanai, un iesniegt arī prasītājas paziņojumu par to, kādam mērķim un kā labā tā bija iegādājusies rēķinos norādītos pakalpojumus un kāda saistība tiem bija ar prasītājas saimniecisko darbību. Pirmā līmeņa nodokļu iestāde nosūtīja administratīvo aktu uz prasītājas elektroniskā pasta adresi un prezumēja, ka tā ir šo aktu saņēmusi.
- 3 Ar 2021. gada 6. maija lēmumu pirmā līmeņa nodokļu iestāde saskaņā ar Likuma par nodokļu administrāciju 49. panta 1. punkta b) apakšpunktu izbeidza procedūru, kas tika uzsākta pēc prasītājas pieteikuma, norādot, ka pēdējā minētā nebija izpildījusi datu iesniegšanas pienākumu, lai gan iestāde tos bija pieprasījusi, un ka tādēļ nebija iespējams noteikt precīzus faktus, ņemot vērā datus, kuri bija šīs iestādes rīcībā.
- 4 Prasītāja pārsūdzēja pirmā līmeņa lēmumu un vienlaicīgi izpildīja pirmā līmeņa nodokļu iestādes pieprasījumu par datu iesniegšanu, iesniedzot administratīvajā aktā prasītos dokumentus.
- 5 Atbildētāja, kas izskatīja minēto pārsūdzību, ar 2021. gada 20. jūlija lēmumu atstāja pirmā līmeņa lēmumu negrozītu. Tā norādīja, ka prasītāja nebija atbildējusi uz trūkumu novēršanas pieprasījumu, pirms tai tika paziņots pirmā līmeņa lēmums, un nebija termiņā iesniegusi pieprasītos dokumentus, tādēļ neesot bijis iespējams noteikt, vai prasītājai bija tiesības uz nodokļa atmaksu. Atbildētāja norādīja, ka saskaņā ar Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punktu: “ja vien nepastāv spēkā neesamības pamats, pārsūdzībā un procedūrā, kas ir uzsākta pēc pārsūdzības, nevar norādīt jaunus faktus un atsaukties uz jauniem pierādījumiem, par kuriem persona, kurai ir tiesības iesniegt pārsūdzību, zinājusi pirms pirmā līmeņa lēmuma pieņemšanas, bet tomēr pierādījumus nav iesniegusi, lai gan nodokļu iestāde tos ir pieprasījusi, un nav uz šiem faktiem atsaukusies”. Administratīvajā aktā, kurā bija prasīts iesniegt datus, pirmā līmeņa nodokļu

iestāde bija brīdinājusi prasītāju par šo aizliegumu atsaukties uz jauniem faktiem. Ņemot to vērā un saskaņā ar Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punktu atbildētāja secināja, ka pārsūdzības procedūrā vairs nevarēja ņemt vērā prasītājas iesniegtos dokumentus un datus.

- 6 Prasītāja ir cēlusi prasību par atbildētājas pieņemto lēmumu *Fővárosi Törvényszék* (Galvaspilsētas Budapeštas tiesa, Ungārija).

Pamatlietas pušu galvenie argumenti

- 7 **Prasītāja** apgalvo, ka Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punkts nav piemērojams PVN atmaksas procedūrā. Tā uzskata, ka Direktīva 2008/9 izsmeltoši reglamentē materiālās un procesuālās normas, kas reglamentē PVN atmaksas procedūru, tādēļ Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punkts, izslēdzot jaunu pierādījumu sniegšanu pārsūdzības posmā un procedūrā, kas uzsākta, pamatojoties uz pārsūdzību (turpmāk tekstā – “aizliegums atsaukties uz jauniem faktiem”), ir materiāltiesisks ierobežojums.
- 8 Prasītāja uzskata, ka saskaņā ar Direktīvas 2008/9 23. panta 2. punktu – kas nosaka pārsūdzēšanas iespēju – prasības attiecībā PVN atmaksas procedūru pārsūdzību veidu un termiņiem regulē atmaksas dalībvalsts tiesību normas. Tomēr Direktīva 2008/9 turklāt nerada nekādu materiāltiesisku ierobežojumu attiecībā uz pārsūdzībām – ne tieši, ne ar atsaucē normām, tādējādi attiecībā uz prasītāju nevar piemērot Ungārijas tiesiskajā regulējumā noteiktu materiāltiesisku ierobežojumu, saskaņā ar kuru pārsūdzībā vairs nevar norādīt jaunus faktus un atsaukties uz jauniem pierādījumiem, par kuriem prasītāja zinājusi pirms pirmā līmeņa lēmuma pieņemšanas.
- 9 Prasītāja norāda, ka ar pārsūdzības ierobežojumu, ko nosaka Ungārijas tiesiskais regulējums, tiek mainīts viena mēneša trūkumu novēršanas termiņa neierobežojošais raksturs, jo, kad ir pieņemts pirmā līmeņa lēmums, bet pirms tiek pieņemts galīgs lēmums, atmaksas pieteikuma iesniedzējs nevar izvirzīt Ungārijas nodokļu iestādei – tā, lai tā tos ņemtu vērā, – jaunus faktus vai apstākļus vai pierādījumus, kurus, pat ja tie jau pastāvēja pirmā līmeņa procedūras norises laikā, pieteikuma iesniedzējs, kādu apstākļu vadīts, nebija iesniedzis savas vainas dēļ. Turpretī Direktīvas 2008/9 26. pants un PVN likuma 251/I. panta 4. punkts kā pieteikuma iesniedzēja īstenotas trūkumu novēršanas termiņa neievērošanas juridiskās sekas nosaka tikai to, ka gadījumā, ja tas neizpildīs trūkumu novēršanas prasību noteiktajā termiņā, tam nebūs tiesību prasīt procentu samaksu no summas, kuru tam ir jāatmaksā atmaksas dalībvalstij, pat gadījumā, ja [valsts] iestādes pieļauj kavējumu.
- 10 Prasītāja arī apgalvo, ka ne Direktīvas 2008/9 20. panta 2. punkts, ne norma, ar kuru to transponē Ungārijas tiesībās, – PVN likuma 251/F. panta 4. punkts – nekvalificē viena mēneša termiņu kā prekluzīvu termiņu, tādēļ šī termiņa pārkāpuma sekas nevar būt tādas, ka prasītāja galīgi zaudē tiesības uz nodokļa atmaksāšanu. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka pēc šī termiņa beigām pārsūdzības

ietvaros tai joprojām ir tiesības iesniegt dokumentus, kuri pamato tās PVN atmaksas pieteikumu un kurus par nepieciešamiem atzinusi nodokļu iestāde.

- 11 Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka šajos apstākļos atbildētājai nebija tiesību izbeigt procedūru.
- 12 **Atbildētāja** apgalvo, ka Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punkts ir piemērojams arī, izvērtējot PVN atmaksas pieteikumu. Tā uzskata, ka šī norma nepadara faktiski neiespējamu vai pārmērīgi neapgrūtina Savienības tiesību sistēmā paredzēto tiesību izmantošanu, jo tās mērķis ir tikai izvairīties no pārsūdzības procedūru paildzināšanas.
- 13 Atbildētāja uzskata, ka nav pārkāpti līdzvērtības un efektivitātes principi. Tā apgalvo, ka, pretēji prasītājas apgalvotajam, pirmā līmeņa lēmuma noslēdzošajā daļā nav nošķirti formālie un materiālie noteikumi par pārsūdzības iesniegšanu, bet ir atsauces uz noteikumiem par pārsūdzības iesniegšanas veidu un pārsūdzības tiesību ierobežojumiem. Ņemot to vērā, tā uzskata, ka Ungārijas tiesiskais regulējums atbilst Savienības tiesībām un Tiesas iedibinātajiem tiesību principiem un ka tādēļ ar to nav pārkāpti nodokļu neitralitātes un samērīguma principi.
- 14 Atbildētāja uzskata, ka Direktīvas 2008/9 20. panta 2. punktā paredzētais viena mēneša termiņš papildinformācijas iesniegšanai nav prekluzīvs termiņš, jo saistībā ar termiņa neievērošanu prasītāja esot varējusi iesniegt pieteikumu par termiņa pagarināšanu.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 15 Ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu iesniedzējtiesa lūdz Tiesai izlemt, vai Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punktā noteiktais aizliegums atsaukties uz jauniem faktiem ir pretrunā Direktīvas 2008/9 23. panta 2. punktam, kā arī, vai minētais aizliegums pārkāpj Savienības judikatūrā noteiktos principus par pārsūdzībām, ņemot vērā, ka Savienības tiesības atļauj pierādījumu iesniegšanu jebkurā brīdī līdz galīga lēmuma pieņemšanai.
- 16 Iesniedzējtiesa arī jautā, vai apvienojumā ar Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punktā noteiktā aizlieguma atsaukties uz jauniem faktiem piemērošanu viena mēneša trūkumu novēršanas termiņš iegūst prekluzīva termiņa raksturu tādēļ, ka paziņojumus, dokumentus un citus pierādījumus, kas tiek papildus iesniegti kopā ar pārsūdzību, Ungārijas nodokļu iestāde vairs neņem vērā.
- 17 Visbeidzot, iesniedzējtiesa lūdz precizēt, vai PVN atmaksas procedūrā nodokļu iestādei ir tiesības minētajos apstākļos izbeigt procedūru.
- 18 Attiecībā uz **pirmo prejudiciālo jautājumu** iesniedzējtiesa pauž, ka šajā lietā prasītāja neizpildīja nodokļu iestādes pieprasījumu iesniegt datus pirmā līmeņa procedūras laikā, bet pēc pirmā līmeņa lēmuma paziņošanas prasītos datus un

pieprasījumā norādītos dokumentus kā pielikumu pievienoja pārsūdzībai, ko tā iesniedza par šo lēmumu otrā līmeņa nodokļu iestādē. Tomēr pēdējā minētā iestāde atteicās ņemt vērā šos datus un dokumentus, pamatojot to ar Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punkta noteikumiem. Tomēr, kā norāda iesniedzējtiesa, Direktīva 2008/9 – gadījumā, ja netiek ievērots norādītais viena mēneša termiņš atmaksas dalībvalsts prasītās papildinformācijas iesniegšanai, – neparedz iespēju ņemt vērā iesniegto informāciju. Minētā tiesa arī norāda, ka Direktīvas 2008/9 normas par pārsūdzībām arī neparedz Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punktā noteikto aizliegumu atsaukties uz jauniem faktiem.

- 19 Iesniedzējtiesa atsauca uz lietu *Sea Chefs Cruise Services* (C-133/18), norādot, ka šīs lietas fakti atšķiras tikai tajā, ka Ungārijas administratīvais process sastāv no diviem posmiem un Ungārijas tiesībās Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punktā noteiktais aizliegums atsaukties uz jauniem faktiem nepārprotami ir piemērojams jau otrā līmeņa administratīvajā procesā.
- 20 Iesniedzējtiesa uzskata, ka, izvērtējot PVN atmaksas pieteikumus saskaņā ar PVN direktīvu, ir jāievēro prasītājas tiesības, kas ir noteiktas Direktīvā 2008/9, kuras *ratione personae* piemērošanas jomā ietilpst prasītāja.
- 21 Šajā ziņā iesniedzējtiesai ir šaubas par to, vai par Hartas 47. pantā paredzēto tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un lietas taisnīgu izskatīšanu pārkāpumu ir uzskatāms tas, ka Ungārijas tiesībās pārsūdzības procedūrās paredzētā aizlieguma atsaukties uz jauniem faktiem sekas ir tādas, ka tiek ierobežotas procedūrā iesaistīto pušu pierādīšanas tiesības vai tiesības iesniegt pierādījumus. Aizlieguma atsaukties uz jauniem faktiem dēļ nav iespējams iesniegt jaunus faktus vai pierādījumus, kas, protams, ietekmē otrā līmeņa nodokļu iestādes, kas uzskata lietu pārsūdzības procedūrā, lēmumu, kā arī galīgo iznākumu tiesvedībā, kas notiek pēc administratīvās pārsūdzības tiesā par pēdējo minēto lēmumu.
- 22 Šajos apstākļos iesniedzējtiesa uzskata par būtisku arī to, ka Likuma par administratīvo procesu tiesā 78. panta 4. punkts, kas reglamentē administratīvo procesu tiesā Ungārijā, arī paredz normu, saskaņā ar kuru “prasītājs vai ieinteresētā persona var atsaukties uz faktiem vai apstākļiem, kas, lai gan tie pastāvējuši pirmstiesas administratīvā procesa laikā, nav tikuši šajā procesā izvērtēti; gadījumā, ja administratīvā iestāde nav ņemusi tos vērā pirmstiesas administratīvajā procesā, lai gan [persona] uz tiem ir atsaukusies, kā arī gadījumā, ja prasītājs vai ieinteresētā persona par tiem nav zinājusi ne savas vainas dēļ vai nav varējusi atsaukties uz tiem ne savas vainas dēļ”. Citiem vārdiem, aizliegums atsaukties uz jauniem faktiem attiecas arī uz administratīvo procesu tiesā.
- 23 Šajā ziņā iesniedzējtiesa arī izvirza jautājumu, vai aizliegums atsaukties uz jauniem faktiem ir samērīgs un atbilst prasībām, kas nodrošina lietas taisnīgu izskatīšanu, ņemot vērā, ka tas var radīt materiāltiesisku ierobežojumu

pārsūdzības tiesībām, kas kalpo nodokļu maksātājam kā procesuālās tiesībspējas svarīga garantija.

- 24 Attiecībā uz **otro prejudiciālo jautājumu** iesniedzējtiesa tāpat atsaucas uz Tiesas spriedumu lietā *Sea Chefs Cruise Services* (C-133/18), kuras priekšmets pēc satura bija identisks ar otro prejudiciālo jautājumu šajā lietā.
- 25 Iesniedzējtiesa precizē, ka Likuma par nodokļu administrāciju 124. panta 3. punkta atbilstība Direktīvai 2008/9 tiek apšaubīta, jo šīs valsts normas piemērošana PVN atmaksas procedūrā var radīt situāciju, kurā mēneša termiņam tiek piešķirts prekluzīva termiņa raksturs brīdī, kurā tiek pieņemts pirmā līmeņa nodokļu iestādes lēmums, jo pēc šī lēmuma pieņemšanas nevar iesniegt nevienu pierādījumu, par kuru pieteikuma iesniedzējs, lai gan to zinājis, nav informējis nodokļu iestādi līdz šim brīdim savas vainas dēļ.
- 26 Attiecībā uz **trešo prejudiciālo jautājumu** iesniedzējtiesa norāda, ka Direktīvā 2008/9 ir paredzēta tikai lēmuma pieņemšana par atmaksas pieteikuma apstiprināšanu vai noraidīšanu, nenosakot nevienu normatīvu iespēju izbeigt procedūru. Tā piebilst, ka PVN likumā, ar ko transponēta šī direktīva, arī nav paredzēta iespēja izbeigt procedūru. Saskaņā ar PVN likuma 251/C. panta 2. punktu gadījumā, ja pieteikums ir iesniegts termiņā, nodokļu iestāde par pieteikumu lemj pēc būtības. Citiem vārdiem, gan Direktīva 2008/9, gan PVN likums nosaka, ka lēmums ir jāpieņem pēc būtības.
- 27 Turpretī Ungārijas nodokļu iestāde šajā lietā ir piemērojusi normu par procedūras izbeigšanu, kas ir noteikta Likuma par nodokļu administrāciju 49. panta 1. punkta b) apakšpunktā, tādēļ iesniedzējtiesa izvirza jautājumu, vai Direktīvas 2008/9 noteikumam, kas paredz, ka ir jāpieņem lēmums par PVN atmaksas pieteikuma apstiprināšanu vai noraidīšanu, pretrunā ir tas, ka PVN atmaksas jomā valsts iestāde pieņem lēmumu par procedūras izbeigšanu.